

Resolució 14/2017, de 18 de gener

Núm. Expedient Reclamació: 493/2016

Administració reclamada: Ajuntament de Vallirana.

Informació reclamada: Còpia d'una sol·licitud de llicència de primera ocupació.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment.

Resum: És requisit per poder accedir a la via de garantia de la GAIP que prèviament s'hagi demanat a l'Administració l'accés a una informació i que aquesta l'hagi desatès. La reclamació no pot tenir altra objecte que el que constituïa l'objecte de la sol·licitud d'accés prèvia. L'escrit a l'Administració que s'aporta com a fonament de la reclamació no té per objecte l'accés a la informació que ara es reclama, sinó l'anul·lació d'un procediment de cobrament d'una llicència per constrenyiment. La persona reclamant, requerida per esmenar-ho, no acredita l'existència d'una sol·licitud prèvia d'accés a la informació que es reclama, per la qual cosa se la té per desistida de la reclamació i és procedent declarar-ne la finalització.

Paraules clau: Ajuntament. Esmena. Desistiment.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 25 de novembre de 2016 entra a la GAIP la Reclamació 493/2016, presentada contra l'Ajuntament de Vallirana. La persona reclamant assenyala que l'objecte de la reclamació és obtenir de l'Ajuntament reclamat còpia del document original de la sol·licitud de llicència de primera ocupació en el què hi consti el seu nom i DNI, i que en cas de no poder proporcionar aquesta documentació, l'Ajuntament anul·li el procediment de constrenyiment que s'hauria iniciat per al cobrament de la taxa per llicència urbanística derivada d'aquella sol·licitud. Acompanya l'escrit de reclamació amb l'escrit que prèviament hauria adreçat a l'Ajuntament i la resposta obtinguda, que es detallen en l'antecedent següent.
2. El 21 d'octubre de 2016 la persona reclamant va presentar a l'Ajuntament de Vallirana un escrit on manifestava que havia rebut una reclamació per via de constrenyiment del pagament d'una taxa per llicència urbanística que ella no hauria sol·licitat. Es queixava que ja havia denunciat aquest error sense haver rebut resposta de l'Ajuntament i aportava documentació que ho acreditaria. L'Ajuntament havia respost el 18 de novembre convidant-la a concertar una visita de comprovació d'adequació de les obres realitzades a l'habitatge.
3. El 2 de desembre de 2016 la GAIP va adreçar un escrit a la persona reclamant demanant-li que acredités la sol·licitud prèviament realitzada a l'Administració, d'accés a la mateixa informació que ara es reclamava, ja que l'escrit que havia annexat a la reclamació (antecedent 2) no era

pròpiament una sol·licitud d'accés ni tenia el mateix objecte que la reclamació. En l'escrit se l'advertia que si transcorreguts deu dies no esmenava la reclamació aportant aquesta documentació, s'entendria que desistia de la reclamació.

Fonaments jurídics

1. Desistiment

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant de la GAIP han de tenir per objecte resolucions administratives en matèria d'accés a la informació pública. Per tant, és requisit per a poder accedir a la via de garantia de la GAIP que prèviament s'hagi demanat a l'Administració l'accés a una informació i aquesta l'hagi desatès, i és també conseqüència d'aquest precepte que la reclamació no pot tenir altra objecte que aquell que constituïa l'objecte de la sol·licitud d'accés prèvia.

La persona reclamant aporta com a fonament de la reclamació un escrit a l'Ajuntament en el què no es demana accedir a documentació, sinó que es demana l'anul·lació del procediment de constrenyiment per al cobrament d'una taxa per llicència urbanística, al·legant la persona reclamant que ella no l'hauria demanada mai.

En no prosperar la seva queixa davant l'Ajuntament, formula reclamació davant d'aquesta Comissió demanant que l'Ajuntament li porti còpia de la sol·licitud de la llicència on consti el seu nom i DNI com a sol·licitant, i que si no pot aportar aquest document (de fet, la persona reclamant sosté que no podrà aportar la documentació perquè no existeix, ja que insisteix en què ella no ha demanat mai la llicència), que anul·li el procediment de constrenyiment per al cobrament de la taxa.

Per tant, no es pot considerar que la reclamació que es presenta a la GAIP (antecedent 1) estigui vàlidament formulada, ja que l'escrit previ a l'Ajuntament que s'aporta no és una sol·licitud d'accés al document de sol·licitud de llicència que ara es reclama.

El Manual de Reclamació de la GAIP estableix en el seu apartat 8 que la reclamació s'ha d'acompanyar d'una còpia de la sol·licitud d'informació, amb les dades bàsiques (data i número de registre). El seu apartat 13.1.a disposa, igualment, que si la persona responsable de la tramitació comprova que la reclamació presentada no reuneix tots els requisits, ho comunicarà a la reclamant indicant-li les dades o documents que cal completar i advertint-la que, si no ho esmena en el termini de deu dies, es considerarà que desisteix de la seva reclamació i aquesta serà arxivada. Així es va procedir (antecedent 3), sense que depassat àmpliament el termini s'hagi obtingut resposta de la persona reclamant, per la qual cosa, de conformitat amb el Manual de Reclamació esmentat i d'acord amb l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, se la té per desistida de la reclamació i es declara la finalització del procediment.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de gener de 2017, resol per unanimitat:

1. Declarar la finalització de la Reclamació 493/2016, per desistiment de la persona reclamant.
2. Disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP

Barcelona, 18 de gener de 2017

Hi consta la firma.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.